

Nr 258.

Av fröken **Elmén m. fl.**, om ändrad löneklassplacering för vissa socialassistenter.

I bilaga 2 till statsverkspropositionen har chefen för finansdepartementet konstaterat, att det befunnits nödvändigt att i avvaktan på 1949 års tjänsteförteckningskommittés slutliga prövning provisoriskt förbättra lönevillkoren för sociala kuratorer vid de statliga kroppssjukhusen samt för socialassistenter vid de rättspsykiatriska undersökningsstationerna och har föreslagit 17 respektive 13 lönegraden. Beträffande kuratorerna har härvid beaktats löneläget vid landstingens sjukvårdsanstalter, där sociala kuratorer finnas i 17 och 19 lönegraderna. Socialassistenter av nu ifrågavarande kategori finnas icke vid landstingen.

Statens lönenämnd har redan år 1947 föreslagit 17 respektive 19 lönegraden för kuratorer och 16 lönegraden för socialassistenter. Den lägre löneställningen för socialassistenterna grundades på lönenämndens uppfattning, att socialassistenterna icke kunde anses ha samma självständiga arbetsställning som sjukhusens kuratorer. Verksamheten vid undersökningsstationerna var vid denna tidpunkt emellertid tämligen ny. Socialassistenttjänsterna inrättades den 1 januari 1946. Utvecklingen av verksamheten har sedermera gått i den riktning, att socialassistenterna ålagts allt fler kvalificerade arbetsuppgifter. Av direktiven för 1949 års utredning om anvisningar för bedrivandet av sinnesundersökningar framgår även att denna utveckling förutsetts. Där anges, att det bland annat är av betydelse att genom användning av biträdande personal minska den del av arbetet, som faller på läkarna. Sådan överflyttning av arbetsuppgifter från läkarna till assistenterna har redan i stor utsträckning ägt rum. Assistenterna utföra exempelvis bland annat självständigt socialutredningar i samband med undersökningsverksamheten.

I betänkande med förslag till det rättspsykiatriska undersökningsväsendets organisation (SOU 1950: 24), vilket den 29 april i år avgivits av den sakkunnige professorn Olof Kinberg i ovan omtalade utredning av år 1949, har för socialassistenter föreslagits 19 och beträffande enstaka tjänster 21 lönegraden.

Av såväl kuratorer som socialassistenter fordras i praktiken diplom från socialinstitut. Med båda befattningarna är förenat självständigt kvalificerat arbete. Det förefaller då orimligt — även med hänsyn till lönenämndens tidigare förslag och senare skedd utveckling — att ens provisoriskt

föreslå så väsentlig löneskillnad som fyra lönegrader, då dessutom av sakkunnig år 1950 föreslagits en löneställning, som med icke mindre än sex lönegrader överstiger den för socialassistenter i statsverkspropositionen föreslagna.

I propositionen redovisas, att vid undersökningsstationerna finnes i hela Sverige en enda tjänst med högre lönegradsplacering, nämligen i 14 lönegraden. I förslaget till provisorisk löneförbättring har emellertid denna tjänst icke medtagits, vilket förefaller egendomligt.

Erfarenheten har visat, att stora svårigheter föreligga att med nuvarande löneställning besätta socialassistenttjänsterna med kvalificerat folk, vilket självfallet är till stort men för den verksamhet, som här bedrivs. Befattningarna upprätthållas i stor utsträckning av korttidsvikarier, då innehavarna av befattningarna ofta ha tjänstledighet för att vikariera å andra bättre avlönade tjänster inom socialvården.

Med stöd av vad ovan anförts få vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta följande provisoriska lönegradsplacering:

socialassistenter vid sinnessjukhusens och fångvårdsanstalternas rättspsykiatriska undersökningsstationer	lönegrad 17
en socialassistenttjänst vid rättspsykiatriska kliniken i Stockholm	lönegrad 19.

Brita Elmén.

Folke Nihlfors.

Edith Liljedahl.

Verner Hedlund.

Folke Kylling.